

הלכות מחסרי כפרה פרק ה

א. איזה הוא תנוף אֶזֶן, זה גִּדְרֵי הָאֲמָצְעִי. נָתַן עַל צְדֵי הַבְּהֵנוֹת, כָּשֶׁר; נָתַן עַל צְדֵי צִדִּיהֶן, פָּסוּל. בֵּין שְׁנַתֵּן הַשֶּׁמֶן עַל דָּם הָאֲשָׁם עֲצָמוּ מִלְמַעְלָה, בֵּין שְׁנַתֵּן בְּצַד הַדָּם אִפְלוּ נִתְקַנַּח הַדָּם קִדָּם שִׁיתֵן הַשֶּׁמֶן נוֹתֵן הַשֶּׁמֶן עַל הַבְּהֵנוֹת, שְׁנֹאמֵר "עַל-מָקוֹם, דָּם הָאֲשָׁם" (ויקרא יד, כח).

ב. אֵין לוֹ בִּהֵן יָד יְמִנִית, אוֹ בִּהֵן רֶגֶל יְמִנִית, אוֹ שְׂאִין לוֹ אֶזֶן יְמִנִית אֵין לוֹ טְהֵרָה עוֹלָמִית.

ג. אֲשֶׁם מִצָּרַע שִׁשְׁחָטוֹ שְׁלֹא לְשָׁמוּ, אוֹ שְׁלֹא נָתַן מִדָּמוֹ עַל גְּבִי בְּהֵנוֹת הָרִי זֶה עוֹלָה לְמִזְבֵּחַ, וְטֵעוֹן נִסְכִּים כְּנִסְכֵּי אֲשֶׁם מִצָּרַע; וְצָרִיךְ הַמִּצָּרַע אֲשֶׁם אַחֵר, לְהַכְשִׁירוֹ. הַקִּדִּים חֲטָאתוֹ לֹא־שָׁמוּ לֹא יִהְיֶה אֶחָד מִמֶּרֶס בְּדָמָה, אֲלֹא תַעֲבֹר צוּרְתָהּ, וְתִצָּא לְבֵית הַשְּׂרָפָה.

ד. יֵשׁ לְאָדָם לְהֵבִיא אֲשָׁמוֹ הַיּוֹם, וְלוֹגוּ אַחֵר עֲשָׂרָה יָמִים; וְאִם רָצָה לְשִׁנּוֹת הַלּוֹג לְאֲשֶׁם מִצָּרַע אַחֵר מִשְׁנָה, אֵף עַל פִּי שְׁקִדָּשׁ בְּכָלִי. חֹסֶר הַלּוֹג עַד שְׁלֹא יֵצֶק, יִמְלֹאֵנוּ; חֹסֶר מֵאַחֵר שְׂיִצֶק, יָבִיא אַחֵר כְּתֻחָלָה.

ה. יֵצֶק מִן הַשֶּׁמֶן לְכַפּוֹ, וְהִתְחִיל לְהִזּוֹת, וְנִשְׁפָּךְ הַלּוֹג אִם עַד שְׁלֹא גָמַר מִתֵּן שִׁבְעֵי, נִשְׁפָּךְ הַלּוֹג יָבִיא אַחֵר, וְיִתְחִיל בְּמִתֵּן שִׁבְעֵי; גָּמַר מִתֵּן שִׁבְעֵי, וְנִשְׁפָּךְ הַלּוֹג יָבִיא אַחֵר, וְיִתְחִיל לְכְתֻחָלָה בְּבְהֵנוֹת; הִתְחִיל בְּבְהֵנוֹת, וְנִשְׁפָּךְ הַלּוֹג קִדָּם שְׂיִגְמֹר יָבִיא אַחֵר, וְיִתְחִיל לְכְתֻחָלָה בְּבְהֵנוֹת. גָּמַר הַבְּהֵנוֹת, וְאַחֵר כֶּךָ נִשְׁפָּךְ הַלּוֹג, קִדָּם שִׁיתֵן שְׂאֵר הַשֶּׁמֶן שֶׁכִּכְפוֹ עַל רֹאשׁ הַמִּטְהָר אֵינוֹ צָרִיךְ לְהֵבִיא לוֹג אַחֵר: שְׂמִתְנַת הָרֹאשׁ אֵינָה מַעֲכֶבֶת שְׁנֹאמֵר "וְהִנּוֹתֶר, בַּשֶּׁמֶן" (ויקרא יד, יח), "וּמִיִּתֵר הַשֶּׁמֶן" (ויקרא יד, יז).

ו. הַקִּדִּים מִתֵּן שֶׁמֶן לְמִתֵּן הַדָּם יִמְלֹא הַלּוֹג שֶׁמֶן, וְיִחְזֹר וְיִתֵּן הַשֶּׁמֶן אַחֵר הַדָּם; הַקִּדִּים מִתֵּן הַשֶּׁמֶן עַל הַבְּהֵנוֹת לְמִתֵּן שִׁבְעֵי יִמְלֹא הַלּוֹג, וְיִחְזֹר וְיִתֵּן עַל הַבְּהֵנוֹת אַחֵר מִתֵּן שִׁבְעֵי: שְׁנֹאמֵר "זֹאת תִּהְיֶה תוֹרַת הַמִּצָּרַע" (ויקרא יד, ב), שְׂתִּהְיֶה כָּל תּוֹרָתוֹ עַל הַסֹּדֶר. נָתַן שִׁבְעֵי הַמִּתְנּוֹת שְׁלֹא לְשֶׁמֶן לֹא הִרְצָה, וְהַכָּשֶׁר הַמִּצָּרַע.

ז. מִצָּרַע שֶׁנִּתְנַגַּע אַחֵר שֶׁהֵבִיא אֲשָׁמוֹ, צָרִיךְ קָרְבָּן אַחֵר לְצָרַעַת שְׁנִיָּה; וְכֵן אִם הֵבִיא אֲשָׁמוֹ וְנִתְנַגַּע, הֵבִיא אֲשָׁמוֹ וְנִתְנַגַּע צָרִיךְ קָרְבָּן עַל כָּל אַחַת וְאַחַת. אֲבָל אִם נִתְנַגַּע, וְנִתְרַפָּא, וְהֵבִיא צִפְרִיו, וְיִחְזֹר וְנִתְנַגַּע, וְנִתְרַפָּא, וְהֵבִיא צִפְרִיו קָרְבָּן אֶחָד לְכָלִין.

ח. מִצָּרַע שֶׁהֵבִיא קָרְבָּן עָנִי, וְהַעֲשִׂיר, אוֹ עֲשִׂיר וְהָעָנִי, קִדָּם שְׂיִקְרִיב קָרְבָּנוֹתָיו הַכֹּל הוֹלֵךְ אַחֵר הָאֲשָׁם: אִם הָיָה בְּשַׁעַת שְׁחִיטַת הָאֲשָׁם עֲשִׂיר, יִשְׁלִים קָרְבָּן עֲשִׂיר; וְאִם הָיָה עָנִי, יִשְׁלִים קָרְבָּן עָנִי.

ט. שְׁנֵי מִצָּרַעִים שֶׁנִּתְעַרְבוּ קָרְבָּנוֹתֵיהֶן, וְנִזְרַק דָּם אַחַת מִשְׁתֵּי הַחֲטָאוֹת שְׁלָחֶן, וְאַחֵר כֶּךָ מֵת אֶחָד מִן הַמִּצָּרַעִים כִּי־צַד עוֹשֶׂה זֶה הַמִּצָּרַע חַי: לְהֵבִיא חֲטָאת בְּהֵמָה, אֵינוֹ יָכוֹל שְׂמָא זֶה שְׁנִזְרַק דָּמָה חֲטָאתוֹ הִיא, וְאֵין מִבִּיאִין חֲטָאת בְּהֵמָה עַל הַסֶּפֶק; וְלְהֵבִיא חֲטָאת הָעוֹף, אֵינוֹ יָכוֹל שְׁעֲשִׂיר שֶׁהֵבִיא קָרְבָּן עָנִי, לֹא יֵצֵא. וְכִי־צַד יַעֲשֶׂה: יִכְתֹּב כָּל נִכְסָיו לְאַחֵר, וְנִמְצָא עָנִי, וְיָבִיא

חטאת העוף מספק, ולא תאכל כמו שבארנו; ונמצא אוכל בקדשים.

י. עשיר שאמר קרבנו שלמזרע זה עלי, והיה המזרע עני הרי זה מביא על ידו קרבנות עשיר, שהרי יד הנודר משגת. ועני שאמר קרבנו שלמזרע זה עלי, והיה המזרע עשיר הרי זה מביא על ידו קרבנות עשיר, שהרי זה הנודר חייב בקרבנות עשיר.